

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobó se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglašila se plačuje od navadna vrstice, če se natane enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Shod volilcev na Črni gori pri Ptuj.

(Konec.)

5. Nemčija, Italija in Avstrija so sklenile trozvezo med seboj; ako jedna poviša število vojakov, mora to storiti tudi druga. Nemčija povišuje vedno, torej moramo tudi mi to storiti; zato pa je treba novih kanofov, pušk itd. Nemci in Kranjci so vse dovolili, jaz pa sem se branil; tako so stroški vzrasli na 60 milijonov. Kaj so dobili Slovenci za to?

6. V Trstu je plovno društvo, ki se imenuje Lloyd; dobilo je slednje leto dva milijona gold. iz državne podpore; pri društvu so sami zidje; društvo je prišlo na boben, le akcijonarji niso prišli; država jej je podarila 30 milijonov, in jednaki Dunajski 20 milijonov; torej obema vkup 50 milj., da bi si pomagali. Kaj pa so dali Slovencem? Za nas nimajo nič denarja, akoravno plačujemo toliko stibre.

7. Nekdaj je bil srebrn denar brez srebra; zdaj pa je zlat brez zlata; mi imamo zlato veljavo. Ogerski minister Weckerle je to povzročil. Dokler je bilo srebro kaj prida, imelo je nadavek (ažijo); takrat je bilo žito najdražje. Država ima 4000 milijonov dolga; dolžna pisma pa imajo tujci na Angleškem itd. tisti dobivajo obresti, bili so s papirnati denarjem zadovoljni, saj gre denar nazaj v Avstrijo, živina, žito itd. pa iz Avstrije; ko je pa postalo srebro slabo, začele so obresti padati; 150 gld. srebra je vredno 100 gld.; kapitalisti so se bali in rekli so, nam kapitalistom se mora pomagati. Pridobili so ogerske ministre; židovski časniki so zagnali hrup; — in to je bilo sumljivo; — vlada je vzela na posodo 180 milijonov in nakupila 312 milj. zlata. Slovani so bili proti. — Prej se je izvažalo več blaga iz Avstrije, kakor zdaj. Krona bi morala veljati 50 kr. ali vredna je le 35 kr. To so nasledki zlate veljave; ali huje še bo, ker so sklenili slabe nagodbe z Italijo gledé vina, z Nemčijo gledé železa, z Rusijo gledé zrnja in živine. Pri prihodnjih volitvah bode po vsej Avstriji donel klic: proč z zlatom!

8. Koroški Slovenci so največji siromaki, ker nimajo nobenega poslanca; njih šole so razven dveh vse nemške; potegovali so se slovenski poslanci za-nje; ali na Dunaju nič ne storijo; torej bo zopet treba povzdigniti glas.

Kar se tiče sodnij, smo to dosegli, da morajo sodišča vsprejeti vse uloge v slovenskem jeziku, in da se mora v tem razpravljati; ali jaz sem povedal, da sodniki tega nečejo.

Pravico imamo slovenske nadpise zahtevati po mestih, pri oblastnijah, pečate na poštah itd. Ali vi sami morate tudi to storiti; proč torej z napisi: Gasthaus, Kleidermacher, Gemischtwaarenhandlung itd.; ako

vidijo to tujci, pravijo, da je po vsej deželi vse »dajč«, minister pa jim pritrdi; torej to ni malenkost.

Končno je g. poslanec izrekel svoje veselje, da je došlo toliko možakov; to kaže, da razumete pomen takih shodov, in da ljubite svojo lepo domovino; trudimo se in delajmo vsi složno za njen blagor; Bog čuvaj in ohrani jo!

Zbrana množica je jako pazljivo poslušala poročilo g. poslanca, pogostoma pritrjevala mu in na zadnjič gromovito ploskala.

Potem se pritoži g. Korenjak od Sv. Barbare v Halozah o nasadih na Borlu in o eksekutorjih, rekoč, da je premalo učiteljev na omenjenih nasadih, eksekutorjev pa preveč na kmetih.

Naposled smo še povprašali g. poslanca zaradi novega deželnega solskega nadzornika Linharta; g. poslanec nam je obečal, da bode ministra zategadelj interpeliral in terjal dva oddelka pri deželnem solskem svetu, slovenskega in nemškega.

Na to završi župan g. Kranjec zborovanje, kličoč trikrat živio presvetlemu cesarju, čegar slika je visela v dvorani, zahvali se iskreno gg. poslancema za njiju trud in obljubi, da jima bodo volilci vedno udani. Ostali smo še vkup nekaj časa; vstile so se napitnice na gg. poslanca, na zavedno kmetsko ljudstvo, na narodno učiteljstvo; peveci so pa navdušeno peli narodne pesmi. — Ta shod nam ostane v trajnem spominu, ker nam priča, da je naš narod probujen, in da bode stal za svojima poslancema nepremično, kakor Gora, naj pride, karkoli hoče. Naš narod ne dovoli razpora med svetnim in duhovnim stanom, proč s takimi, ki delajo svajo in neslogo v domovini naši!

Črnogorski.

Národna slavnost v Gornji Radgoni.

Pokanje topičev je dne 16. t. m. zgodaj naznanjalo, da je napočil dan, ko se uresniči dolgoletna želja Gornje-Radgonskih narodnjakov. Topiči so naznanjali, da se je porodilo dete, od vseh že komaj pričakovano kmetijsko bralno društvo. Komaj je solnce izšlo izza gor, obetajoč lep dan, že so raz Škerlecevo gostilno zavihrale cesarske in slovenske zastave. Na vrtu dvigal se je visok mlaj z mogočno trobojnico, oznanjujočo daleč okrog, da se bode tu vršila slovenska slavnost.

Kmaló v jutro so se že začele gostilniške sobe polniti ljudij, ki so s prazničnim veseljem ogledovali lepe dekorácije. Celó orehovskega preroka je gnala radovednost v zborovalno sobo in strupeno je ogledoval slovenske zastavice in razne napise. Bračko je pred tednom po okraju prerokoval, da nič ne bo iz bralnega dru-